

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 9. júla 2015*

„Odvolanie — Hospodárska súťaž — Kartely — Článok 101 ZFEÚ — Článok 53 Dohody o EHP — Svetový trh s displejmi z tekutých kryštálov (LCD) — Určenie cien — Pokuty — Usmernenia k metóde stanovovania výšky pokút (2006) — Bod 13 — Určenie hodnoty predaja, s ktorým porušenie súvisí — Vnútorňý predaj dotknutého výrobku mimo územia EHP — Zohľadnenie predaja hotových výrobkov, v ktorých je integrovaný dotknutý výrobok, tretím osobám v EHP“

Vo veci C-231/14 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 8. mája 2014,

InnoLux Corp., predtým Chimei InnoLux Corp., so sídlom v Miaoli County (Taiwan), v zastúpení: J.-F. Bellis, avocat, a R. Burton, solicitor,

odvolateľka,

ďalší účastník konania:

Európska komisia, v zastúpení: A. Biolan, F. Ronkes Agerbeek a P. Van Nuffel, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory M. Ilešič, sudcovia A. Ó Caoimh (spravodajca), C. Toader, E. Jarašiūnas a C. G. Fernlund,

generálny advokát: M. Wathelet,

tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 4. februára 2015,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 30. apríla 2015,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

- 1 InnoLux Corp., predtým Chimei InnoLux Corp. (ďalej len „InnoLux“) svojím odvolaním navrhuje čiastočné zrušenie rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie vo veci InnoLux/Komisia (T-91/11, EU:T:2014:92, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým uvedený súd jednak zmenil rozhodnutie Komisie K(2010) 8761 v konečnom znení z 8. decembra 2010 týkajúce sa konania podľa článku 101 [ZFEÚ] a článku 53 Dohody o Európskom hospodárskom priestore (vec COMP/39.309 – LCD), ktorého zhrnutie je uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* zo 7. októbra 2011 (Ú. v. EÚ C 295, s. 8, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), pričom výšku pokuty, ktorá jej bola uložená v článku 2 tohto rozhodnutia, stanovil na 288 miliónov eur, a jednak v zostávajúcej časti zamietol jej žalobu smerujúcu k čiastočnému zrušeniu tohto rozhodnutia v rozsahu, v akom sa jej týka, ako aj k zníženiu výšky uvedenej pokuty.

Právny rámec

- 2 Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [101 ZFEÚ] a [102 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205) v článku 23 ods. 2 a 3 stanovuje:

„2. Komisia môže rozhodnutím uložiť podnikom alebo združeniam podnikov pokuty, keď úmyselne alebo z nedbalosti:

- a) porušujú článok [101 ZFEÚ] alebo [článok 102 ZFEÚ] ...

...

Pokuta uložená každému podniku [podieľajúcemu sa na porušovaní – *neoficiálny preklad*] ... nepresiahne 10 % jeho celkového obratu v predchádzajúcom obchodnom roku.

...

3. Pri stanovení čiastky pokuty sa zohľadní závažnosť a doba trvania porušovania.“

- 3 Bod 13 usmernení k metóde stanovovania pokút uložených podľa článku 23 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1/2003 (Ú. v. EÚ C 210, 2006, s. 2, ďalej len „usmernenia k metóde stanovovania pokút“) v oddiele nazvanom „Určenie hodnoty predaja“ stanovuje:

„Pri stanovení základnej výšky uloženej pokuty bude Komisia vychádzať z hodnoty predaja tovaru alebo služieb podniku, s ktorými porušenie priamo alebo nepriamo ... súvisí v príslušnej geografickej oblasti v rámci [Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP)]...“

Okolnosti predchádzajúce sporu a napadnuté rozhodnutie

- 4 Okolnosti predchádzajúce sporu a spornému rozhodnutiu, ako vyplývajú z bodov 1 až 27 napadnutého rozsudku, možno zhrnúť takto.
- 5 Chi Mei Optoelectronics Corp. (ďalej len „CMO“), spoločnosť podľa taiwanského práva, kontrolovala skupinu spoločností usadených po celom svete a pôsobiacich v oblasti výroby obrazoviek z tekutých kryštálov s aktívnou maticou („Liquid Crystal Displays“, ďalej len „LCD“).

- 6 CMO uzatvorila 20. novembra 2009 so spoločnosťami InnoLux Display Corp. a TPO Displays Corp. zmluvu o fúzii. Podľa tejto zmluvy prestali spoločnosti TPO Displays a CMO k 18. marcu 2010 existovať. Nástupnícka právnická osoba zmenila dvakrát svoj názov, najprv z InnoLux Displays Corp na Chimei InnoLux Corp. a nakoniec na InnoLux Corp., ktorá je odvolateľkou v tomto konaní [ďalej len „odvolateľka“].
- 7 Na jar roku 2006 Samsung Electronics Co. Ltd (ďalej len „Samsung“), spoločnosť založená podľa kórejského práva, podala na Európsku komisiu žiadosť smerujúcu k získaniu oslobodenia od pokuty na základe oznámenia Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v prípadoch kartelov (Ú. v. ES C 45, 2002, s. 3; Mim. vyd. 08/002, s. 155). Pri tejto príležitosti Samsung oznámila existenciu kartelu týkajúceho sa niektorých typov LCD medzi viacerými podnikmi, medzi ktorými bola aj odvolateľka.
- 8 Komisia udelila 23. novembra 2006 spoločnosti Samsung podmienené oslobodenie v súlade s bodom 15 oznámenia o zhovievavosti z roku 2002, pričom inému účastníkovi kartelu, konkrétne spoločnosti LG Display Co. Ltd (ďalej len „LGD“) založenej podľa kórejského práva, ho odmietla udeliť.
- 9 Komisia začala 27. mája 2009 správne konanie a prijala oznámenie o výhradách, ktoré bolo adresované šiestimi spoločnosťami, medzi inými CMO a jej dvom európskym dcérskymi spoločnosťami, v ktorých má 100 % podiel, t. j. Chi Mei Optoelectronics BV a Chi Mei Optoelectronics UK Ltd. Toto oznámenie o výhradách vysvetľuje najmä dôvody, na základe ktorých musia byť tieto dve dcérske spoločnosti patriace spoločnosti CMO v zmysle judikatúry Všeobecného súdu zodpovedné spoločne a nerozdielne za porušenia, ktorých sa dopustila CMO.
- 10 Adresáti oznámenia o výhradách písomne oznámili Komisii v stanovnej lehote svoje stanovisko k námietkam, ktoré boli voči nim vznesené. Navyše viacerí adresáti, medzi nimi aj odvolateľka, využili svoje právo byť vypočutý na pojednávaní, ktoré sa konalo 22. a 23. septembra 2009.
- 11 Účastníci konania boli žiadosťou o informácie zo 4. marca 2010 a listom zo 6. apríla 2010 vyzvaní na predloženie údajov týkajúcich sa hodnoty predajov, ktoré mali byť zohľadnené na výpočet pokút, a na predloženie svojich pripomienok k tejto otázke. CMO odpovedala na uvedený list 23. apríla 2010.
- 12 Komisia 8. decembra 2010 prijala sporné rozhodnutie. Toto rozhodnutie je určené šiestim zo šiestich spoločností, ktoré boli adresámi oznámenia o výhradách, medzi ktoré patrí odvolateľka, LGD a AU Optronics (ďalej len „AUO“). Naopak dcérske spoločnosti odvolateľky sa v ňom už neuvádzajú.
- 13 Komisia v spornom rozhodnutí konštatovala existenciu kartelu medzi šiestimi veľkými medzinárodnými výrobcami LCD, medzi nimi aj odvolateľkou, LGD a AUO, pokiaľ ide o dve kategórie daných výrobkov s veľkosťou rovnajúcou sa alebo väčšou ako dvanásť palcov: LCD pre informačné technológie ako notebooky a monitory počítačov a LCD pre televízory (ďalej spolu len „LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel“).
- 14 Podľa sporného rozhodnutia tento kartel predstavoval jediné a nepretržité porušenie článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o Európskom hospodárskom priestore z 2. mája 1992 (Ú. v. ES L 1, 1994, s. 3 ďalej len „dohoda o EHP“), ku ktorému dochádzalo minimálne v období od 5. októbra 2001 do 1. februára 2006. Počas tohto obdobia sa účastníci kartelu stretávali na mnohých multilaterálnych stretnutiach, ktoré nazývali „stretnutia Kryštál“. Tieto stretnutia mali jasne protisúťažný cieľ, keďže účastníkom umožňovali najmä stanoviť minimálne ceny za LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, prediskutovať plánovanie cien, aby sa tak zabránilo ich zníženiu, a koordinovať zvýšenie cien, ako aj úrovne výroby. Počas obdobia porušovania sa účastníci kartelu stretávali aj bilaterálne a často si vymieňali informácie o záležitostiach, o ktorých sa rokovalo na „stretnutiach Kryštál“. Okrem iného prijali opatrenia na overenie uplatňovania rozhodnutí, ktoré boli prijaté na týchto stretnutiach.

- 15 Komisia použila na určenie výšky pokút uložených sporným rozhodnutím usmernenia k metóde stanovenia pokút. Na ich základe určila uvedená inštitúcia hodnotu predaja LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, ktoré boli priamo alebo nepriamo dotknuté porušením. Na tento účel stanovila tieto tri kategórie predaja uskutočnených účastníkmi kartelu:
- kategória „priameho predaja v EHP“ obsahujúca predaj LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, inému podniku v rámci EHP,
 - kategória „priameho predaja v EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“, obsahujúca predaj LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, integrovaných v rámci skupiny, do ktorej patrí výrobca, do hotových výrobkov, ktoré sa predávajú inému podniku v rámci EHP, a
 - kategória „nepriameho predaja“ obsahujúca predaj LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, inému podniku mimo EHP, ktorý obrazovky následne zabuduje do hotových výrobkov, ktoré predáva v EHP.
- 16 Komisia však usúdila, že stačí zohľadniť iba prvé dve vyššie uvedené kategórie, keďže nie je potrebné zahrnúť tretiu kategóriu na to, aby mohli uložené pokuty dosiahnuť dostatočne odstrašujúcu úroveň.
- 17 Pokiaľ ide o odvolateľku, Komisia zamietla jej námietky týkajúce sa najmä toho, že hodnota relevantného predaja mala byť vypočítaná bez zohľadnenia jej „priameho predaja v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“.
- 18 Navyše podľa oznámenia Komisie o oslobodení od pokuty a o jej znížení vo veciach týkajúcich sa kartelov Komisia potvrdila úplné oslobodenie od pokuty udelené spoločnosti Samsung. Naproti tomu sa domnievala, že spolupráca, ktorú poskytla odvolateľka, jej nedáva právo na nijaké zníženie pokuty.
- 19 Predovšetkým vzhľadom na tieto úvahy uložila Komisia v článku 2 sporného rozhodnutia odvolateľke povinnosť zaplatiť pokutu vo výške 300 000 000 eur.

Napadnutý rozsudok

- 20 Návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 21. februára 2011 odvolateľka podala žalobu smerujúcu k čiastočnému zrušeniu sporného rozhodnutia a k zníženiu výšky pokuty, ktorá jej bola uložená podľa tohto rozhodnutia.
- 21 Na podporu svojej žaloby odvolateľka uvádza tri žalobné dôvody, pričom prvý je založený najmä na skutočnosti, že Komisia pri stanovení hodnoty relevantného predaja na výpočet pokuty použila právne nesprávny výraz „priamy predaj v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“, a tretí je založený na skutočnosti, že hodnota relevantného predaja, ktorú Komisia voči nej uplatnila, nesprávne zahŕňala aj iný predaj než predaj týkajúci sa LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel.
- 22 Všeobecný súd v napadnutom rozhodnutí vyhovel tomuto poslednému žalobnému dôvodu a v dôsledku toho, v rámci výkonu svojej neobmedzenej právomoci, znížil pokutu uloženú odvolateľke na 288 000 000 eur. Všeobecný súd v zostávajúcej časti žalobu zamietol.

Návrhy účastníkov konania a konanie na Súdnom dvore

- 23 Odvolateľka svojím odvolaním navrhuje, aby Súdny dvor:
- čiastočne zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom zamietol jej návrh na čiastočné zrušenie sporného rozhodnutia,

- čiastočne zrušil sporné rozhodnutie a v rámci výkonu svojej neobmedzenej právomoci znížil výšku pokuty, ktorá jej bola uložená, a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania vynaložené tak v konaní na Všeobecnom súde, ako aj na Súdnom dvore.

24 Komisia navrhuje odvolanie zamietnuť a uložiť odvolateľke povinnosť nahradiť trovy konania.

O návrhu na opätovné otvorenie ústnej časti konania

- 25 Po prednesení návrhov generálneho advokáta Komisia podaním doručeným do kancelárie Súdneho dvora 6. mája 2015 požiadala o opätovné otvorenie ústnej časti konania. Komisia na podporu tohto návrhu v podstate uvádza, že návrhy, ktoré predniesol generálny advokát, skresľujú niektoré jej argumenty a sú založené na častiach odvolania, ktoré sú klamlivé a majú faktické nedostatky.
- 26 Treba pripomenúť, že Štatút Súdneho dvora Európskej únie a jeho rokovací poriadok neupravujú možnosť účastníkov konania podať pripomienky v reakcii na návrhy prednesené generálnym advokátom (pozri rozsudok Vnuk, C-162/13, EU:C:2014:2146, bod 30 a citovanú judikatúru).
- 27 Podľa článku 252 druhého odseku ZFEÚ povinnosťou generálneho advokáta, konajúceho nestranne a nezávisle, je predkladať na verejných pojednaniach odôvodnené návrhy v prípadoch, ktoré si v súlade so štatútom Súdneho dvora Európskej únie vyžadujú jeho účasť. Ani návrhy generálneho advokáta, ani odôvodnenie, na základe ktorého k nim dospel, nie sú pre Súdny dvor záväzné (pozri rozsudok Komisia/Parker Hannifin Manufacturing a Parker-Hannifin, C-434/13 P, EU:C:2014:2456, bod 29 a citovanú judikatúru).
- 28 V dôsledku toho nesúhlas účastníka konania s návrhmi generálneho advokáta bez ohľadu na otázky, ktoré v nich skúmal, nemôže byť sám osebe dôvodom odôvodňujúcim opätovné otvorenie ústnej časti konania (rozsudok E.ON Energie/Komisia, C-89/11 P, EU:C:2012:738, bod 62).
- 29 Súdny dvor však môže kedykoľvek po vypočutí generálneho advokáta nariadiť opätovné otvorenie ústnej časti konania v súlade s článkom 83 svojho rokovacieho poriadku, najmä pokiaľ sa domnieva, že nemá dostatok informácií alebo že vec je potrebné rozhodnúť na základe tvrdenia, ku ktorému sa účastníci konania alebo subjekty oprávnené podľa článku 23 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie nevyjadřili (rozsudok Nordzucker, C-148/14, EU:C:2015:287, bod 24).
- 30 O takýto prípad však nejde. Komisia totiž, rovnako ako odvolateľka, v písomnej a ústnej časti konania predložila všetky skutkové a právne tvrdenia na podporu svojich návrhov. Súdny dvor sa teda po vypočutí generálneho advokáta domnieva, že má k dispozícii všetky informácie potrebné na rozhodnutie a že tieto boli predmetom diskusie v konaní pred ním.
- 31 S ohľadom na vyššie uvedené úvahy sa Súdny dvor domnieva, že nie je potrebné nariadiť opätovné začatie ústnej časti konania.

O odvolaní

- 32 Na podporu svojho odvolania uvádza odvolateľka dva dôvody. Prvý odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení v súvislosti s tým, že Všeobecný súd pri výpočte výšky pokuty v rozpore s článkom 101 ZFEÚ a článkom 53 Dohody o EHP s odkazom na výraz „priamy predaj v EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“ zohľadnil vnútorný predaj výrobkov, na ktoré sa vzťahuje porušovanie, uskutočnený odvolateľkou mimo EHP iba z toho dôvodu, že tieto výrobky boli zabudované do hotových výrobkov určených na predaj nezávislým tretím osobám v EHP. Druhý

odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení týkajúcom sa toho, že Všeobecný súd pri uplatnení uvedeného výrazu na každého vertikálne integrovaného účastníka kartelu porušil zásadu zákazu diskriminácie.

O prvom odvolacom dôvode týkajúcom sa na účely výpočtu výšky pokuty zohľadnenia predaja hotových výrobkov, v ktorých sú zabudované výrobky dotknuté porušením

Argumentácia účastníkov konania

- 33 Po prvé odvolateľka vytýka Všeobecnému súdu, že do hodnoty predaja zohľadneného pri stanovení pokuty zahrnul jej predaj hotových výrobkov v EHP, a to ako „priamy predaj v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“, pričom však tento predaj nesúvisí s porušením v zmysle tohto ustanovenia, čím porušil bod 13 usmernení k metóde stanovovania výšky pokút.
- 34 Podľa odvolateľky porušenie konštatované v spornom rozhodnutí sa totiž vzťahuje iba na LCD obrazovky a nie na hotové výrobky, v ktorých sú zabudované, preto iba predaj LCD tretím osobám alebo dodávky zákazníkom prepojeným v rámci skupiny je predajom v EHP, ktorý v zmysle uvedeného bodu 13 súvisí s porušením. Hoci aj keď je LCD súčasťou hotového výrobku, predmetom predaja nie je LCD určený na zabudovanie do hotového výrobku, ale samotný hotový výrobok. Predaj hotových výrobkov sa teda neuskutočnil na trhu dotknutým porušením. Predaj hotových výrobkov v EHP v dôsledku toho nemohol obmedziť hospodársku súťaž na trhu s LCD v EHP. Na tento predaj sa preto nevzťahuje porušenie konštatované v spornom rozhodnutí.
- 35 Odvolateľka sa tiež domnieva, že Všeobecný súd pri vnútorných dodávkach uskutočnených účastníkmi kartelu, ktorí sú vertikálne integrovaní, nesprávne rozlišoval podľa toho, či s kupujúcim, s ktorým sú prepojení, vytvárajú jediný podnik, zodpovedajúci kategórii „priamy predaj v EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“, alebo či s takým kupujúcim nevytvárajú uvedený jediný podnik, zodpovedajúci kategórii „priamy predaj v EHP“. Konštatovanie porušenia totiž v žiadnom prípade neodôvodňuje také rozlíšenie, pretože toto konštatovanie zahŕňa všetok predaj v rámci skupiny.
- 36 Odvolateľka v tejto súvislosti tvrdí, že Všeobecný súd v bodoch 48 a 49 napadnutého rozsudku nesprávne rozhodol, že voľba zohľadniť „priamy predaj v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“ je o to dôvodnejšia, že z dôkazov vyplýva, že vnútorný predaj LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, medzi spoločnosťami zúčastňujúcimi sa kartelu sa uskutočňoval za ceny ovplyvnené uvedeným kartelom, a že účastníci kartelu vedeli, že cena LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, ovplyvňuje cenu hotových výrobkov, do ktorých sa integrujú. Tieto konštatovania sa totiž vzťahovali na všetkých účastníkov kartelu. Rozlišovanie medzi „skutočným“ vnútorným predajom, ktorý možno sám osebe zohľadniť pri výpočte pokuty, a predajom, ktorý nie je „skutočný“ a možno ho nezohľadniť a nahradiť „skutočným“ predajom obrazoviek LCD integrovaných do hotového výrobku tretím osobám, by v dôsledku toho bolo úplne neprirodzené.
- 37 Odvolateľka po druhé tvrdí, že Komisia nezohľadnila judikatúru Všeobecného súdu vyplývajúcu z rozsudku *Europa Carton/Komisia* (T-304/94, EU:T:1998:89) a potvrdenú Súdnym dvorom v rozsudku *Guardian Industries a Guardian Europe/Komisia* (C-580/12 P, EU:C:2014:2363), keďže namiesto toho, aby predaj v rámci skupiny posudzovala rovnako ako predaj tretím osobám, uplatnila na niektorých adresátov sporného rozhodnutia odlišné kritérium pri určení miesta ich vnútorného predaja.
- 38 Podľa odvolateľky Komisia v prípade predaja LCD tretím osobám použila kritérium miesta dodania LCD určených na zabudovanie do hotových výrobkov, bez ohľadu na miesto predaja hotových výrobkov. Naopak, pokiaľ ide o vnútorné dodávky LCD uskutočnené spoločnosťou InnoLux, toto kritérium odkazovalo na miesto dodania hotového výrobku, v ktorom je zabudované LCD, bez ohľadu na miesto zabudovania LCD do hotového výrobku. Komisia teda nepriaznivejšie zaobchádzala

s interným predajom LCD, ktorý uskutočnili určití vertikálne integrovaní adresáti. V skutočnosti keďže sa kartel rovnako týkal interného predaja, ako aj predaja tretím osobám, správne uplatnenie rozsudku *Europa Carton/Komisia* (T-304/94, EU:T:1998:89) by spočívalo v zohľadnení všetkých dodávok LCD uskutočnených akýmkoľvek účastníkom kartelu v rámci EHP, uskutočnených v rámci skupiny alebo v prospech tretích osôb.

- 39 Odvolateľka po tretie tvrdí, že z rozsudku *Ahlström Osakeyhtiö a i./Komisia*, (C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 a C-125/85 až C-129/85, EU:C:1993:120) vyplýva, že právomoc Európskej únie sa nerozširuje na každý predaj uskutočnený v EHP, ale iba na predaj dotknutého výrobku uskutočnený v EHP, na ktorý sa vzťahuje zosúladený postup, ktorý bol predmetom konštatovania porušenia. V prejednávanej veci sa porušenie týkalo iba LCD a nie nadväzujúcich hotových výrobkov, v ktorých sú integrované. Z tohto dôvodu Všeobecný súd v bode 70 napadnutého rozsudku nesprávne rozhodol, že rozsudok *Ahlström Osakeyhtiö a i./Komisia*, (C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 a C-125/85 až C-129/85, EU:C:1993:120) umožňuje zohľadniť vnútorné dodávky LCD uskutočnené odvolateľkou mimo územia EHP z dôvodu ich integrovania spoločnosťami patriacimi do toho istého podniku do hotových výrobkov a tento podnik ich predával v EHP.
- 40 Odvolateľka sa tiež domnieva, že Všeobecný súd svojím konštatovaním v bode 46 napadnutého rozsudku, že predaj hotových výrobkov so zabudovaným LCD „narušuje hospodársku súťaž v EHP“ nechal do úvahy kritérium uvedené v rozsudku *Ahlström Osakeyhtiö a i./Komisia*, (C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 a C-125/85 až C-129/85, EU:C:1993:120). Tento predaj hotových výrobkov sa totiž neuskutočnil na trhu EHP dotknutého porušením. *Per definitionem* uvedený predaj teda nemôže obmedziť hospodársku súťaž na tomto trhu. Na preukázanie právomoci Únie podľa kritéria uvedeného v rozsudku *Ahlström Osakeyhtiö a i./Komisia* (C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 a C-125/85 až C-129/85, EU:C:1993:120) nestačí označenie „predajov so vzťahom k EHP“. Treba naopak preukázať existenciu predaja výrobku dotknutého porušením, teda LCD, v EHP.
- 41 Odvolateľka sa po štvrté domnieva, že je v rozpore s bodom 33 rozsudku *Istituto Chemioterapico Italiano a Commercial Solvents/Komisia* (6/73 a 7/73, EU:C:1974:18) usudzovať, že dodávky LCD v rámci skupiny do výrobných zariadení nachádzajúcich sa v EHP, ako je to v prípade spoločnosti Samsung, nie sú predajom v rámci EHP, pokiaľ sú hotové výrobky, v ktorých sú LCD zabudované, predané mimo územia EHP. Je nesprávny názor, podľa ktorého vnútorný predaj LCD v EHP obmedzuje hospodársku súťaž na tomto území iba v prípade, že hotový výrobok, v ktorom je zabudovaný LCD, sa predáva v EHP.
- 42 Odvolateľka po piate tvrdí, že kritérium, ktoré použili Komisia a Všeobecný súd na účely zistenia miesta jej dodávok v rámci skupiny, so sebou prináša riziko súbežných sankcií a konfliktu právomoci s inými orgánmi hospodárskej súťaže, pretože by to mohlo viesť k tomu, že sa jedna a tá istá transakcia bude považovať za porušenie a viacero orgánov hospodárskej súťaže vo svete za ňu uloží sankciu. Ak teda Komisia v prejednávanej veci uloží pokutu za transakciu týkajúcu sa zložky doručenej mimo územia EHP z dôvodu, že sa hotový výrobok, v ktorom je táto zložka zabudovaná, predal v EHP, tá istá transakcia by mohla byť postihnutá sankciou súčasne mimo aj v EHP.
- 43 Komisia sa domnieva, že odôvodnenie, ktoré Všeobecný súd prijal na odmietnutie tvrdení odvolateľky, nebolo postihnuté nesprávnym právnym posúdením. Prvý odvolací dôvod je teda nedôvodný. Navyše je posledné tvrdenie uvedené v rámci tohto odvolacieho dôvodu nové a teda neprípustné, keďže bolo predložené po prvýkrát v rámci tohto odvolania.

Posúdenie Súdny dvorom

- 44 Svojím prvým odvolacím dôvodom odvolateľka v podstate tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že do hodnoty predajov zohľadnených na účely výpočtu pokuty, ktorá jej bola uložená, zahrnul ako „priamy predaj v EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“ jej predaj hotových výrobkov v EHP, ktorý uskutočnili jej dcérske spoločnosti so sídlom mimo územia EHP, v ktorých má 100 % podiel, po tom, ako sa do týchto výrobkov zabudovali LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, hoci sa na tento predaj nevzťahuje porušenie. Všeobecný súd týmto postupom porušil tak bod 13 usmernení k metóde stanovovania výšky pokút, relevantnú judikatúru Súdneho dvora a Všeobecného súdu, ako aj obmedzenia územnej právomoci Komisie.
- 45 Treba pripomenúť, že článok 23 ods. 2 nariadenia (ES) č. 1/2003 stanovuje, že pre každý podnik a združenie podnikov, ktoré sa podieľali na porušení, pokuta neprevyšuje 10 % jeho celkového obratu v predchádzajúcom kalendárnom roku.
- 46 Ako už rozhodol Súdny dvor, Komisia musí v každom jednotlivom prípade a vzhľadom na jeho kontext, ako aj ciele, ktoré sleduje systém sankcií zavedený uvedeným nariadením, posúdiť sledovaný dosah na dotknutý podnik, najmä tým, že zohľadní obrat, ktorý odráža jeho skutočnú hospodársku situáciu počas doby, keď dochádzalo k porušeniu (rozsudky *Britannia Alloys & Chemicals/Komisia*, C-76/06 P, EU:C:2007:326, bod 25; *Guardian Industries a Guardian Europe/Komisia*, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, bod 53, ako aj *LG Display a LG Display Taiwan/Komisia*, C-227/14 P, EU:C:2015:258, bod 49).
- 47 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora je pri určení výšky pokuty dovolené zohľadniť tak celkový obrat podniku, ktorý je ukazovateľom, i keď iba približným a nepresným, veľkosti podniku a jeho hospodárskej sily, ako aj časť tohto obratu, ktorá pochádza z predaja tovaru, na ktorý sa porušenie vzťahuje, a ktorá je spôsobilá naznačiť rozsah tohto porušenia (rozsudky *Musique Diffusion française a i./Komisia*, 100/80 až 103/80, EU:C:1983:158, bod 121; *Guardian Industries a Guardian Europe/Komisia*, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, bod 54, ako aj *LG Display a LG Display Taiwan/Komisia*, C-227/14 P, EU:C:2015:258, bod 50).
- 48 Z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že hoci článok 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 ponecháva Komisii mieru voľnej úvahy, obmedzuje jej výkon tým, že zavádza objektívne kritériá, ktoré Komisia musí dodržiavať. Pokuta, ktorá môže byť spoločnosti uložená, tak má na jednej strane vyčísliteľnú a absolútnu hornú hranicu, takže maximálna výška pokuty, ktorú možno danému podniku uložiť, je vopred určiteľná. Výkon tejto voľnej úvahy je na druhej strane obmedzený aj pravidlami správania, ktoré si Komisia sama stanovila, predovšetkým v usmerneniach k metóde stanovovania výšky pokút (rozsudky *Guardian Industries a Guardian Europe/Komisia*, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, bod 55, ako aj *LG Display a LG Display Taiwan/Komisia*, C-227/14 P, EU:C:2015:258, bod 51).
- 49 V zmysle bodu 13 uvedených usmernení „pri stanovení základnej výšky uloženej pokuty bude Komisia vychádzať z hodnoty predaja tovaru alebo služieb podniku, s ktorými porušenie priamo alebo nepriamo... súvisí v príslušnej geografickej oblasti v rámci EHP“. V bode 6 tých istých usmernení sa spresňuje, že „kombinácia hodnoty predaja v súvislosti s porušením a trvaním [porušenia] sa považuje za vhodnú hodnotu na vyhodnotenie ekonomického významu porušenia, ako aj relatívneho podielu každého podniku na porušení“.
- 50 Cieľom bodu 13 usmernení k metóde stanovovania výšky pokút je vziať ako východiskový bod na výpočet pokuty uloženej podniku sumu, ktorá odráža ekonomický význam porušenia a relatívnu váhu tohto podniku na tomto porušení (rozsudky *Team Relocations a i./Komisia*, C-444/11 P, EU:C:2013:464, bod 76; *Guardian Industries a Guardian Europe/Komisia*, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, bod 57, ako aj *LG Display a LG Display Taiwan/Komisia*, C-227/14 P, EU:C:2015:258, bod 53).

- 51 V dôsledku toho pojem hodnoty predaja uvedený v tomto bode 13 zahŕňa predaj realizovaný v EHP na trhu dotknutom porušením, bez toho, aby bolo potrebné určiť, či tento predaj bol skutočne ovplyvnený týmto porušením, pričom časť obratu z predaja výrobkov, ktoré sú predmetom porušenia, môže najlepšie odrážať ekonomický význam tohto porušenia (pozri v tomto zmysle rozsudky Team Relocations a i./Komisia, C-444/11 P, EU:C:2013:464, body 75 až 78; Guardian Industries a Guardian Europe/Komisia, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, body 57 až 59; Dole Food a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia, C-286/13 P, EU:C:2015:184, body 148 a 149, ako aj LG Display a LG Display Taiwan/Komisia, C-227/14 P, EU:C:2015:258, body 53 až 58 a 64).
- 52 V prejednávanej veci je nesporné, ako vyplýva predovšetkým z bodov 73 a 90 napadnutého rozsudku, že predaj odvolateľky zohľadnený na účely stanovenia výšky pokuty na základe „priameho predaja v EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“ sa neuskutočnil na trhu výrobku dotknutého porušením, v prejednávanej veci na trhu LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, ale na od tohto trhu odlišnom trhu výrobku, a to na trhu na výstupe pri hotových výrobkoch, v ktorých sú zabudované LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, pričom uvedené LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, boli v takom prípade predmetom vnútorného predaja mimo územia EHP medzi odvolateľkou a jej vertikálne integrovanými dcérskymi spoločnosťami.
- 53 Z bodu 45 napadnutého rozsudku však vyplýva, že pri predaji hotových výrobkov integrujúcich LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, sa nezohľadnila celková hodnota predajov, ale len časť tejto hodnoty, ktorá by mohla zodpovedať hodnote LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel a ktoré sú integrované do hotových výrobkov, za predpokladu, že ich odvolateľka predala nezávislým tretím osobám so sídlom v EHP. Toto konštatovanie nebolo napadnuté.
- 54 Na rozdiel od toho, čo tvrdí odvolateľka, sa Všeobecný súd nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď najmä v bode 47 napadnutého rozsudku rozhodol, že Komisia mohla na účely výpočtu výšky pokuty zohľadniť predaj hotových výrobkov.
- 55 Hoci nemožno pojem „hodnota predaja“ uvedený v bode 13 usmernení k metóde stanovovania výšky pokút rozšíriť tak, aby zahŕňal aj predaj uskutočnený predmetným podnikom, ktorý nepatrí do rozsahu pôsobnosti vytýkaného kartelu (pozri rozsudky Team Relocations a i./Komisia, C-444/11 P, EU:C:2013:464, bod 76; Guardian Industries a Guardian Europe/Komisia, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, bod 57, ako aj LG Display a LG Display Taiwan/Komisia, C-227/14 P, EU:C:2015:258, bod 53), bolo by v rozpore s cieľom sledovaným článkom 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003, keby vertikálne integrovaní účastníci kartelu mohli iba z dôvodu, že zabudovali výrobky, ktoré sú predmetom porušenia, do hotových výrobkov mimo územia EHP, z vypočítania pokuty vylúčiť časť hodnoty predaja týchto hotových výrobkov uskutočneného v EHP, ktorá môže zodpovedať hodnote výrobkov, ktoré sú predmetom porušenia.
- 56 Ako totiž v podstate uviedol Všeobecný súd v bode 71 napadnutého rozsudku, a ako už rozhodol aj Súdny dvor, vertikálne integrované podniky môžu mať prospech z dohody o horizontálnom stanovení cien za porušenia článku 101 ZFEÚ nielen pri predaji tretím nezávislým osobám na trhu výrobku, ktorý je predmetom porušenia, ale aj na trhu na výstupe pri spracovaných výrobkoch, do zloženia ktorých vstupujú tieto výrobky, a to dvoma rôznymi spôsobmi. Buď tieto podniky prenesú zvýšenie ceny výrobných vstupov, ktoré vyplýva z predmetu porušenia, na cenu spracovaných výrobkov, alebo ich neprenesú, ale znamená to pre ne výhodu vo vzťahu k nákladom oproti ich konkurentom, ktorí si zabezpečujú tie isté výrobné vstupy na trhu výrobkov, ktorý bol predmetom porušenia (rozsudok Guardian Industries a Guardian Europe/Komisia, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, bod 60).
- 57 Z toho vyplýva, že Všeobecný súd v bodoch 70 a 71 napadnutého rozsudku správne rozhodol, že ak vertikálne integrovaný podnik zabuduje výrobky, ktoré sú predmetom porušenia, do hotových výrobkov vo svojich výrobných jednotkách nachádzajúcich sa mimo EHP, predaj hotových výrobkov

týmto podnikom v EHP nezávislým tretím osobám môže ovplyvniť hospodársku súťaž na trhu týchto výrobkov, a preto možno také porušenie považovať za také, ktoré má účinky v EHP, hoci sa trh predmetných hotových výrobkov líši od trhu dotknutého uvedeným porušením.

- 58 Všeobecný súd v tejto súvislosti v bodoch 48 a 49 napadnutého rozsudku navyše konštatoval, že z dôkazov uvedených predovšetkým v odôvodnení 394 sporného rozhodnutia, ktoré neboli v konaní pred týmto súdom spochybnené, jednak vyplýva, že vnútorný predaj LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, medzi spoločnosťami zúčastňujúcimi sa kartelu sa uskutočňoval za ceny ovplyvnené uvedeným kartelom, a jednak najmä z odôvodnení 92 a 93 tohto rozhodnutia vyplýva, že uvedení účastníci vedeli, že cena LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, ovplyvňuje cenu hotových výrobkov, do ktorých sa integrujú.
- 59 Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora len Všeobecný súd má právomoc konštatovať a zisťovať skutkový stav a v zásade skúmať dôkazy, ktoré uznal na preukázanie tohto skutkového stavu. Pokiaľ totiž boli tieto dôkazy riadne získané a boli rešpektované všeobecné právne zásady a procesné pravidlá uplatniteľné v oblasti dôkazného bremena a dokazovania, jedine Všeobecnému súdu prislúcha posúdiť hodnotu, ktorú treba priznať dôkazom, ktoré mu boli predložené. Toto posúdenie teda, s výnimkou prípadu skreslenia týchto dôkazov, nepredstavuje právnu otázku, ktorá by sama osebe podliehala preskúmaniu Súdnym dvorom (rozsudok E.ON Energie/Komisia, C-89/11 P, EU:C:2012:738, bod 64 a citovaná judikatúra).
- 60 Odvolateľka na podporu svojho prvého odvolacieho dôvodu tvrdí, že dôkazy uvedené v bodoch 48 a 49 napadnutého rozsudku sa vzťahovali nielen na vertikálne integrované podniky, pri ktorých Komisia vychádzala z výrazu „priamy predaj v EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“, ale aj na ďalších, teda všetkých, účastníkov kartelu, pričom Všeobecnému súdu nevytýka skreslenie dôkazov.
- 61 Za týchto podmienok Všeobecný súd v bodoch 46, 70 a 84 napadnutého rozsudku správne konštatoval, že predaj hotových výrobkov, napriek tomu, že sa neuskutočnil na trhu výrobku dotknutého porušením, skreslil hospodársku súťaž v EHP, pričom došlo k porušeniu článku 101 ZFEÚ predovšetkým v neprospech spotrebiteľa. Všeobecný súd sa teda nedopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že sa konkrétne v bodoch 47 a 87 tohto rozsudku domnieval, že predaj hotových výrobkov súvisel s porušením v EHP v zmysle bodu 13 usmernení k metóde stanovovania výšky pokút.
- 62 Treba navyše poznamenať, že vylúčenie toho predaja by spôsobilo umelú minimalizáciu ekonomického významu porušenia spáchaného daným podnikom, pretože samotná skutočnosť, že by sa vylúčil takýto predaj skutočne dotknutý kartelom v EHP, by viedla k tomu, že by nakoniec bola uložená pokuta bez skutočného vzťahu s pôsobnosťou predmetného kartelu na tomto území (pozri analogicky rozsudky Team Relocations a i./Komisia, C-444/11 P, EU:C:2013:464, bod 77; Guardian Industries a Guardian Europe/Komisia, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, bod 58, ako aj LG Display a LG Display Taiwan/Komisia, C-227/14 P, EU:C:2015:258, bod 54).
- 63 Ako konkrétne konštatoval Všeobecný súd v bodoch 46, 47, 71 a 74 napadnutého rozsudku, nezohľadnenie hodnoty tohto predaja by nevyhnutne znamenalo bezdôvodne zvýhodniť vertikálne integrované spoločnosti, ktoré tak ako odvolateľka, zabudujú podstatnú časť výrobku, ktorý je predmetom porušenia, vo svojich výrobných jednotkách so sídlom mimo územia EHP, čo im umožní vyhnúť sa sankcii proporcionálnej ich významu na trhu výrobkov a škodlivosti ich správania pre hospodársku súťaž v EHP.
- 64 V tejto súvislosti nemožno Všeobecnému súdu vytýkať, že rozlišoval medzi predajmi uskutočnenými účastníkmi kartelu podľa toho, či účastníci kartelu tvorili jediný podnik so spoločnosťami, ktoré výrobky dotknuté porušením zabudovali do hotových výrobkov.

- 65 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora, treba v kontexte práva hospodárskej súťaže pod pojmom podnik rozumieť hospodársky subjekt, aj keď je z právneho hľadiska tento hospodársky subjekt zložený z viacerých fyzických alebo právnických osôb (pozri najmä rozsudky Hydrotherm Gerätebau, 170/83, EU:C:1984:271, bod 11, ako aj Arkema/Komisia, C-520/09 P, EU:C:2011:619, bod 37).
- 66 V dôsledku toho, ako správne konštatoval Všeobecný súd v bode 90 napadnutého rozsudku, účastníci kartelu, ktorí tak ako odvolateľka vytvorili jediný podnik v zmysle článku 101 ZFEÚ, s výrobnými jednotkami, ktoré vykonávajú zabudovanie dotknutých výrobkov do hotových výrobkov, sa nachádzajú v objektívne odlišnej situácii ako účastníci kartelu, ktorí ako odvolateľky v rozsudku vydaného vo veci LG Display a LG Display Taiwan (C-227/14 P, EU:C:2015:258, body 46 a 47), vytvárajú v zmysle toho ustanovenia odlišný podnik od podniku, ktorý vykonáva uvedené zabudovanie. Zatiaľ čo totiž v prvom prípade má predaj dotknutého výrobku internú povahu, uskutočňuje sa uvedený predaj v druhom prípade v nezávislých tretích podnikoch. Tento rozdiel objektívnej situácie teda odôvodňuje rozdielne zaobchádzanie s predajmi. Odvolateľka však v rámci tohto odvolania nijakým spôsobom nenamietala proti úvahám Všeobecného súdu uvedeným najmä v bodoch 70 a 90 napadnutého rozsudku, ktoré sa týkali otázky jednosti podnikov podieľajúcich sa na karteli.
- 67 Ako teda uvádza odvolateľka, Súdny dvor v kontexte EHP v rozsudku Guardian Industries a Guardian Europe/Komisia (C-580/12 P, EU:C:2014:2363, bod 59) rozhodol, že na určenie hodnoty predaja, ktorý treba zohľadniť pri výpočte výšky pokút uložených za porušenie článku 101 ZFEÚ, netreba vykonať rozlíšenie medzi týmito predajmi podľa toho, či bol realizovaný s nezávislými tretími osobami alebo subjektmi patriacimi do toho istého podniku.
- 68 Na rozdiel od toho, čo tvrdila odvolateľka na pojednávaní pred Súdnym dvorom, z tohto rozsudku však nevyplýva, že s vnútorným predajom treba zaobchádzať rovnakým spôsobom ako s predajom nezávislým tretím osobám v tom zmysle, že pri vypočítaní pokuty, ak sa zohľadní iba posledný uvedený predaj uskutočnený v EHP, mal by sa rovnakým spôsobom zohľadniť iba vnútorný predaj uskutočnený v EHP.
- 69 Ako Všeobecný súd v podstate rozhodol v bodoch 73 a 74 napadnutého rozsudku, z rozsudku Guardian Industries a Guardian Europe/Komisia (C-580/12 P, EU:C:2014:2363) iba vyplýva, že hodnota predaja, ktorú treba zohľadniť na účely výpočtu pokuty uloženej vertikálne integrovanému podniku, musí v zásade zahŕňať všetky predaje týkajúce sa výrobku dotknutého porušením v EHP, vrátane vnútorného predaja tohto výrobku uskutočneného v rámci tohto podniku.
- 70 Naopak v prípade, v akom ako v prejednávanej veci, sa vnútorný predaj týkajúci sa výrobku dotknutého porušením uskutočnil mimo územia EHP v rámci vertikálne integrovaného podniku, nič nebráni tomu, aby sa na účely stanovenia výšky pokuty uloženej účastníkovi kartelu, ktorý je súčasťou tohto podniku, zohľadnil predaj hotových výrobkov nezávislým tretím osobám, ktorý tento podnik uskutočnil v EHP. Naopak, ako bolo pripomenuté v bode 56 tohto rozsudku, konkrétne z bodu 60 rozsudku Guardian Industries a Guardian Europe/Komisia (C-580/12 P, EU:C:2014:2363) vyplýva, že tento predaj treba v zásade zohľadniť, pretože bol nevyhnutne ovplyvnený týmto porušením.
- 71 V tejto súvislosti nie sú relevantné tvrdenia odvolateľky týkajúce sa územnej právomoci Komisie.
- 72 Ako teda pripomenul Všeobecný súd v bode 58 napadnutého rozsudku, z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že ak podniky so sídlom mimo EHP, ale vyrábajúce výrobky, ktoré sú predávané tretím osobám v EHP, navzájom konzultujú cenu, ktorú ponúknu svojim zákazníkom usadeným v EHP, a tieto konzultácie aplikujú, keď svoje výrobky skutočne predávajú za cenu, ktorá bola dohodnutá, zúčastňujú sa na dohodách, ktorých cieľom a následkom je obmedziť hospodársku súťaž na vnútornom trhu v zmysle článku 101 ZFEÚ, a že Komisia má územnú právomoc v danej veci konať (pozri v tomto zmysle rozsudok Ahlström Osakeyhtiö a i./Komisia, C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 a C-125/85 až C-129/85, EU:C:1993:120, body 13 a 14).

- 73 V prejednávanej veci je však nesporné, že Komisia bola oprávnená uplatniť článok 101 ZFEÚ na predmetný kartel, pretože, ako vyplýva z bodov 42 a 66 napadnutého rozsudku, jeho účastníci, vrátane odvolateľky, tento kartel vykonávali na celosvetovej úrovni v EHP tým, že na tomto území predávali výrobok dotknutý porušením nezávislým tretím osobám.
- 74 Tento odvolací dôvod sa naopak týka odlišnej otázky, konkrétne výpočtu výšky pokuty uloženej odvolateľke za toto porušenie článku 101 ZFEÚ. V tejto súvislosti treba podľa judikatúry pripomenutej v bodoch 46 až 51 tohto rozsudku určiť hodnotu predaja, ktorý treba zohľadniť, aby výška tejto pokuty odrážala ekonomický význam porušenia a relatívny podiel odvolateľky na tomto porušení. Ako teda vyplýva z bodov 52 až 70 tohto rozsudku, Všeobecný súd správne rozhodol, že Komisia mohla na tento účel zohľadniť predaj hotových výrobkov nezávislým tretím osobám, ktorý odvolateľka uskutočnila v EHP, pokiaľ sa vnútorný predaj výrobku dotknutého porušením uskutočnil mimo územia EHP.
- 75 V tejto súvislosti, pokiaľ ide o tvrdenie odvolateľky, podľa ktorého zohľadnenie uvedeného predaja na účely výpočtu výšky pokuty uloženej na základe porušenia článku 101 ZFEÚ môže viesť k tomu, že za rovnaké správanie v rozpore s hospodárskou súťažou môžu orgány hospodárskej súťaže tretieho štátu uložiť súdežné sankcie, treba poznamenať, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, je toto tvrdenie so zreteľom na článok 170 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora prípustné v štádiu tohto odvolania, pretože nijakým spôsobom nemení predmet sporu. Stačí však pripomenúť, ako už rozhodol Súdny dvor, že zásada *non bis in idem* ani žiadna iná právna zásada nemôže ukladať Komisii povinnosť, aby zohľadnila stíhania a sankcie, ktorých predmetom je podnik v tretích štátoch (pozri rozsudky Showa Denko/Komisia, C-289/04 P, EU:C:2006:431, body 52 až 58; SGL Carbon/Komisia, C-308/04 P, EU:C:2006:433, body 28 až 34, a SGL Carbon/Komisia, C-328/05 P, EU:C:2007:277, body 24 až 35).
- 76 Pokiaľ ide o tvrdenie odvolateľky založené na bode 33 rozsudku Istituto Chemioterapico Italiano a Commercial Solvents/Komisia (6/73 a 7/73, EU:C:1974:18), stačí konštatovať, že tento rozsudok nie je relevantný v rámci tohto odvolacieho dôvodu, ako správne uviedol Všeobecný súd v bode 87 napadnutého rozsudku, pretože sa netýka stanovenia výšky pokút uložených za porušenie pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v Zmluve o FEÚ, ale sa týka podmienok uplatnenia zákazu zneužívania dominantného postavenia stanoveného v článku 102 ZFEÚ, konkrétne podmienky týkajúcej sa ovplyvnenia obchodu medzi členskými štátmi.
- 77 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy je opodstatnené zamietnuť prvý odvolací dôvod ako nedôvodný.

O druhom odvolacom dôvode týkajúcom sa zásady zákazu diskriminácie

Argumentácia účastníkov konania

- 78 Po prvé odvolateľka tvrdí, že rozlíšenie vykonané Všeobecným súdom medzi vertikálne integrovanými podnikmi, podľa toho, či tvoria jediný podnik s prepojenými subjektmi, sa nezakladá na relevantnom rozdiel. Všeobecný súd by tak v rozsudku LG Display a LG Display Taiwan/Komisia (T-128/11, EU:T:2014:88) na účely zamietnutia tvrdenia spoločnosti LGD, podľa ktorého by mal byť vylúčený predaj LCD jej materským spoločnostiam, nepoukázal na skutočnosť, že predmetný predaj bol uskutočnený v rámci jedného podniku. Všeobecný súd sa naopak v bode 89 uvedeného rozsudku domnieval, že predmetný predaj bol v skutočnosti predajom prepojeným subjektom, ktorých sa z tohto dôvodu týkalo konštatovanie porušenia iba z dôvodu, že sa na predaj v rámci skupiny vzťahoval kartel. Z tohto hľadiska však neexistuje nijaký rozdiel medzi dodávkami v rámci skupiny uskutočnenými žalobkyňami vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok LG Display a LG Display Taiwan/Komisia (T-128/11, EU:T:2014:88), a v tejto veci predmetným predajom uskutočneným odvolateľkou.

- 79 Podľa odvolateľky toto rozlíšenie nie je ani objektívne a ani koherentné. V bode 140 rozsudku LG Display a LG Display Taiwan/Komisia (T-128/11, EU:T:2014:88) Všeobecný súd spresnil, že „100 % vlastnené dcérske spoločnosti tak boli považované za patriace do toho istého podniku ako účastníci kartelu, zatiaľ čo spoločnosti, ktoré boli akcionárkami v spoločnostiach zúčastňujúcich sa na karteli, neboli považované za materské spoločnosti, keďže sa nepreukázalo, že boli splnené podmienky, ktoré na tento účel stanovuje judikatúra“. Ťažko však možno pochopiť logiku rozlíšenia medzi vertikálne integrovanými spoločnosťami podľa toho, či ide o relevantný predaj prepojeným dcérskym spoločnostiam alebo prepojeným materským spoločnostiam.
- 80 Po druhé sa odvolateľka domnieva, že Všeobecný súd sa v bodoch 93 a 94 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia v súvislosti so zásadou zákonnosti, aby odmietol tvrdenia založené na zásade rovnosti zaobchádzania. Z rozsudku Alliance One International a Standard Commercial Tobacco/Komisia a Komisia/Alliance One International a i. (C-628/10 P a C-14/11 P, EU:C:2012:479) totiž vyplýva, že iba vtedy, keď účastník konania žiada, aby bola uplatnená nezákonná metóda stanovenia pokuty, je možné na účely nevyhovenia tejto žiadosti uplatniť zásadu zákonnosti. V prejednávanej veci bolo pritom odvolateľke odoprené uplatnenie absolútne zákonnej metódy stanovenia pokuty. Metóda uplatnená na dodávky LCD v rámci skupiny, ktoré uskutočnili spoločnosti LGD a AUO, je totiž tá metóda, ktorej dôvodnosť Všeobecný súd a Súdny dvor potvrdili v rozsudkoch Všeobecného súdu Europa Carton/Komisia (T-304/94, EU:T:1998:89) a Súdneho dvora KNP BT/Komisia (C-248/98 P, EU:C:2000:625). Podľa odvolateľky Všeobecný súd opätovne potvrdil zákonnosť tejto metódy v rozsudku LG Display a LG Display Taiwan/Komisia (T-128/11, EU:T:2014:88), a preto si v napadnutom rozsudku odporuje.
- 81 Komisia sa domnieva, že tento odvolací dôvod je nedôvodný a treba ho teda zamietnuť.

Posúdenie Súdny dvorom

- 82 Druhý odvolací dôvod, ktorý sa v podstate týka spochybnenia rozlíšenia vykonaného Všeobecným súdom medzi účastníkmi kartelu podľa toho, či vytvárajú jediný podnik so spoločnosťami vykonávajúcimi zabudovanie výrobkov dotknutých porušením do hotových výrobkov, treba zamietnuť ako nedôvodný z tých istých dôvodov, ako sú tie uvedené v bodoch 64 až 66 tohto rozsudku v súvislosti s prvým odvolacím dôvodom.
- 83 V rozsahu, v akom sa tento odvolací dôvod vzťahuje na body 93 a 94 napadnutého rozsudku, treba ho v každom prípade zamietnuť ako neúčinný, pretože sa týka nadbytočných dôvodov, ktoré nemôžu viesť k zrušeniu tohto rozsudku (pozri najmä rozsudok Dansk Rørindustri a i./Komisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, EU:C:2005:408, bod 148 a citovanú judikatúru).
- 84 Všeobecný súd sa totiž v bode 92 napadnutého rozsudku domnieval, že bez toho, aby to bolo spochybnené v rámci tohto odvolania, že za predpokladu, že by sa Komisia nesprávne domnievala, že LGD a AOU tvorili jediný podnik s prepojenými spoločnosťami, nemôže byť táto okolnosť na prospech odvolateľky, pretože tieto údajné pochybenia Komisie aj v prípade ich preukázania nepreukazujú, že samotný výraz „priamy predaj v EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“ je nesprávny, pretože definícia tohto výrazu je nezávislá od prípadov, v ktorých bol či nebol uplatnený. V dôsledku toho, že Všeobecný súd odmietol tvrdenie odvolateľky v tejto súvislosti ako neprípustné z dôvodu nedostatku záujmu na konaní, boli úvahy uvedené v bodoch 93 a 94 napadnutého rozsudku týkajúce sa dôvodnosti tejto argumentácie predložené iba subsidiárne, ako vyplýva okrem iného z použitia výrazu „v každom prípade“ uvedeného pred spomenutými bodmi.
- 85 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné zamietnuť druhý odvolací dôvod ako čiastočne nedôvodný a čiastočne neúčinný.
- 86 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že odvolanie treba zamietnuť v celom rozsahu.

O trovách

- 87 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku uplatniteľného na základe článku 184 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní je účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 88 Keďže Komisia navrhla zaviazať InnoLux na náhradu trov konania a InnoLux nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Odvolanie sa zamieta.**
- 2. InnoLux Corp. je povinná nahradiť trovy konania.**

Podpisy